

stand og ikke haft synderlig Øje for de andre Stænder.“ — Set fra vor Side og med vort endnu maaske mindre fyldige Kjendskab til Forkæmpernes Virksomhed i alle Enkeltheder kan det vist ikke nægtes, at de have i nogen Maade Skinnet imod sig. Overvej, om ikke mit Forslag kunde bidrage noget til at fjærne det for vort Vedkommende.

Benedikte Nielsen.

*

*

*

Jeg har følt Trang til at sige Frk. Grundtvig Tak for, hvad hun har skrevet om „Nutidens sædelige Lighedskrav“ i „Kvinden og Samfundet“. Dette Stykke er blevet meget læst og har vundet stor Tilslutning ogsaa herude paa Landet, dels fordi Indholdet interesserer de fleste, og dels fordi der er saa faa fremmede Ord i Forhold til, hvad der ellers i Almindelighed skrives i Bladet. Vi Landboere, som have faaet en meget jævn Opdragelse, have saa grumme svært ved at blive fortrolige med ret mange fremmede Ord. Det har De maaske ondt ved at forstaa, som har lært flere fremmede Sprog eller er vant til at høre fremmede Ord brugt i daglig Tale; men os ere de til stor Besvær.

Jeg tror nu, at Bladet „Kvinden og Samfundet“, bliver læst afflere, end De tænker. Da det udkommer saa sjældent, kunne vi saa godt være flere om det, ligesom vi ere om andre Blade, vi kunne derved holde flere og bedre følge med. Nu vil De maaske indvende, at det ikke er til Berigelse for Foreningen, og dog er det maaske alligevel, der er paa den Maade flere, som læse Bladet og faa Interesse for Sagen. Det er i det hele ikke saa let at faa Landboere med i en Sag som denne, det er, som de ikke kunne forstaa, at den Sag vedkommer dem, og Sædelighedsspørgsmaalet ere mange bange for at røre ved, de synes, det er ikke noget at tale om; men det er netop Ulykken, det bliver kun talt om paa en let Maade, naar der skal gøres Grin.

Usædeligheden kommer ogsaa til Dels til os i en anden Skikkelse her end i Kjøbenhavn. Foruden alt andet er der det, som af mange ikke længere bliver betragtet som Skam, det nemlig at staa som Brud for Alteret og vidne om alt andet end Sædelighed. Det er sørgeligt, saa mange Nødvendighedsbrylluper der bliver holdt i vore Dage, bare de kunne blive gifte, før Barnet kommer til Verden, saa er alt godt, synes de. Jeg forstaaer ikke denne Tankegang. Jeg synes, enhver Kvinde maa blive mistroisk overfor en Mand, der kunde forføre hende til sligt. Heller ikke kan jeg forstaa, hvor nogen Kvinde kan gifte sig med en Mand, hvis Fortid hun ikke til fulde kjender. Det maa frem alt, om det end er nok saa mørkt, og om det end skal sprænge de stærkeste Baand, saa langt hellere et Liv ene end Samliv i Tvivl.

Intet kan gjøre et Ægteskab saa ulykkeligt som Tvivl om Utroskab, og intet kan gjøre det saa lykkeligt som fuld Tilid. Gid det bare var klart for alle, da var der naaet et stort Skridt fremad paa Sædelighedens Vej.

Kristine Østergaard Smidt.

*

*

*